

Even mijmeren in de paastijd…

…een woord bij de derde paaszondag

Zondag 18 april 2021

Handelingen 3,13-15.17-19 en Lucas 24,35-48

Adriaan Debbaut – piano en zang

Ann Staelens – opname en montage

Willy Snauwaert – draaiboek en voorganger

---

* Om te beginnen – muzikale inleiding – piano

* Een woord bij de derde paaszondag

Pasen 2021….

Het is vakantie.

Hier aan de zee merk je dit zeer goed.

Een koude snijdende wind wordt wat verzacht door een weldoende lentezon.

Mensen gaan naar buiten en zoeken ontspanning en sociaal contact.

Kinderen spelen op het strand – ze maken zandkastelen en verkopen zelfgemaakte bloemen.

Jonge mensen wringen zich in watersportpakken en duwen hun catamaran de zee in om te zeilen of te surfen.

Het is Pasen

De vaccinatiecampagne wordt opgedreven.

Negatieve berichten overschaduwden het enthousiasme van veel vrijwilligers in onze vaccinatiecentra. Sommige vaccins veroorzaken een bloedklontervorming bij jongere mensen.

Dat maakt velen ongerust en doet hen twijfelen aan het nut van de hele actie.

In Amerika; met name in Minneapolis is weer een jonge zwarte man doodgeschoten door de politie. Een vergissing zo klinkt het?

De Britten hopen op verzoening tussen prins Harry en zijn familie nu hij langs komt voor de uitvaart van zijn grootvader.

Biden zoekt contact met Poetin om te spreken over de grote

wereldproblemen,

de moslims beginnen hun ramadan en de studenten krijgen uitzicht op het vieren van hun 50 dagen...

Een wereld gevangen tussen hoop en vrees.

Zo is het vandaag, zo was het toen 2000 jaar geleden.

In de drukke straten van Jeruzalem, in de wirwar van gebeurtenissen liepen twee mensen – het waren leerlingen van Jezus – ze kwamen terug uit Emmaüs.

Ze vertelden hun vrienden wat er onderweg gebeurd was en hoe ze Jezus gezien hadden, ze hebben hem herkend aan het breken van het brood.

Een feit divers in het kader van dit hele wereldgebeuren, maar voor de leerlingen van Jezus een heel belangrijk ‘teken’.

Wij leggen elke dag ons oor te luisteren naar wat er in de wereld gebeurt. We volgen de actualiteit op de voet, we laten het nieuws op ons afkomen. Het botst soms met ons geloof in de Blijde Boodschap maar veelal ook met onze eigen ervaring en onze levenswijsheid. Tijdens de liturgie klinkt er af en toe een voorbede, of is het soms een noodkreet of een dankzegging.

Ons geloof in de verrezen Christus hangt niet in de lucht, blijft niet beperkt tot onze denkmachine.

Het is veeleer een manier van reageren op wat er rondom ons in de wereld en in ons eigen leven gebeurt.

Wij geloven in een Christus die met ons de levensweg gaat, ook al zijn onze ogen verhinderd hem te herkennen.

Hij deelt onze twijfel, onze ontmoediging tot de wanhoop toe.

Hij wil ons nabij zijn tot in ons verdriet, tot in onze blijdschap.

Christus loopt met ons mee.

Onze kardinaal De Kesel werd het afgelopen jaar geconfronteerd met diezelfde twijfel en ontmoediging.

In een interview met de krant ‘De Standaard’ spreekt hij vrijuit over zijn diepe ervaring.

“Kanker is voor gelovigen niet zonder problemen, zo heeft hij het althans niet ervaren. Kanker is een beproeving, je moet het doorleven met de vragen die erbij horen.”

Hij filosofeert verder:

“Een geslaagd leven ligt niet in een carrière, in wat je kunt presteren,

of je succes hebt, of je geld hebt, of je tot de happy few behoort.
Een mens is pas gelukkig als hij *iets voor anderen* kan betekenen,
als *anderen hem graag zien*.

Als gelovige voelde ik mij bovendien *door God bemind*.

Door diegene die, hoe mysterieus ook, de bron is van mijn bestaan.
Ik ben niet niemand.”

Dit grondvertrouwen is zo belangrijk!

God komt ons tegemoet in het leven.

Daardoor gaan wij *de existentiële vragen zeker niet uit de weg*.

Christus loopt met ons mee.

Sommigen mensen zullen daar hun schouders voor ophalen,
maar anderen zullen het beleven als een ontmoeting
die hun doen en laten bepaalt.

Zijn aanwezigheid zal de gebeurtenissen niet veranderen.

Hij wil alleen óns veranderen, óns de vrede geven.

Misschien is dat wel de kern van ons geloof: Sjaloom, vrede.

Wij zijn immers mensen van de onzekerheden.

Het leven is er vol van.

Het nooit verwachte kan plots gebeuren.

Dat is zo in het persoonlijk leven,

maar ook in de geschiedenis van de mensheid.

Als je ziet door welke kleine toevalligheden,
de loop van de geschiedenis ooit gewijzigd werd.

Christus verandert de loop van de geschiedenis niet

maar hij geeft ons wel *de zekerheid dat de dood niet het laatste woord heeft*:

dat wil zeggen dat *het negatieve, het rampzalige,*

nooit de uitkomst is van het menselijk gebeuren.

Droefheid die gedeeld wordt met de verrezen Christus is geen droefheid

meer, zij verandert in vreugde,

een vreugde die niemand ons kan ontnemen

omdat zij geboren is uit overwonnen droefheid.

Het is Pasen, vakantie voor heel veel mensen….

zij zien uit naar het ‘leven’ willen het leven omarmen – vieren – consumeren.

“Het nieuwe leven, waarvan het christendom in de Paastijd spreekt

slaat overigens niet alleen op een leven nà de dood.

Er is ook nieuw leven mogelijk vóór de dood” aldus kardinaal De Kesel.

Mensen smachten ernaar.

Ze verlangen naar gemeenschap, naar open terrassen, naar sport en cultuur méér dan ooit! Nieuw leven hier en nu!

Laat de boodschap van dit eenvoudige bootje op het strand diep tot ons doordringen:

‘Het leven! I’m loving it.’

* **Muzikaal intermezzo – piano**

* **Voorbede met gezongen acclamatie**

Heer, Gij opent onze ogen en toont ons elke dag uw gelaat.

–Gij die onze ogen opent,
toon ons uw gelaat in de werkelijkheid van elke dag.

Laat ons uw liefde ervaren.

Reik ons uw hand,

opdat wij naar de ander leren kijken

zoals Gij dat doet.

Laten wij bidden...

Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

–Gij die onze weerstand breekt
en uw hand reikt in de tekenen van het leven zelf.

Moge wij ons toevertrouwen aan U,

in levend geloof.

Laten wij bidden...

Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

-Gij, eeuwig geheim in ons midden,
wees aanwezig
in ons tastend zoeken naar U,
in ons twijfelend geloven,
in ons aarzelend toevertrouwen.
Maak ons open voor uw mysterie.
Vorm ons om tot mensen
die met handen en voeten getuigen
van uw liefde voor alle mensen.
Laten wij bidden...

Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

-Gij, mensnabije God
wees aanwezig met uw helende kracht
bij onze zieke medemensen,
bij hen die lijden en verdriet hebben om het leven.
Laat hen groeien in het vertrouwen
dat Gij hen ook in donkere uren nabij blijft.
Laten wij bidden...

Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Slotgebed:

Gij, God, zijt met ons op weg gegaan.
Gij kunt ons ook thuisbrengen
en voltooien wat Gij in ons begonnen zijt.
Wij bidden U:
dat Jezus onze Gids mag zijn,
dat wij met elkaar mogen leven in zijn Licht.
Laat ons groeien in het geloof
dat Hij voor ieder van ons
Hoop en Toekomst is. Amen.

* Een lied om te eindigen – Staat op en weest niet bang ZJ 442

t.: P. Begheyn / m.: W. Vogel

Staat op en weest niet bang. Hij heeft ons aan-ge-

raakt. Staat op en weest niet bang.

1. Hij heeft ons mee-ge-no-men ver
2. Wij zien Hem in de o-gen, her-
3. Hij is de wel-be-min-de, de
4. Wij kun-nen hier niet blij-ven, de

1. van het al-le-daag-se om vrij en on-ver-
2. vin-den on-ze oor-sprong, ge-koes-terd door zijn
3. door God zelf ge-wil-de zoon, Je-zus, men-sen-
4. we-reld roept ons wak-ker. Je-zus gaat voor ons

1. deeld te wo-nen in zijn dro-men.
2. zon. Zijn licht is me-de-do-gen.
3. kind. Zijn stem weet ons te vin-den.
4. uit; zijn lief-de zal ons drij-ven.

Zending en zegen

Telkens wij met anderen samen zijn in Jezus' naam,
is Hij in ons midden.

Telkens wij voor anderen een zegen zijn,
strekt God ook zijn zegenende handen over ons uit:

in de naam van + de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.